

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 246/2022-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Marekom Hroudcom, advokátom, Krmanova 16, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 19C/1/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 19C/1/2014 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Košice I v konaní sp. zn. 19C/1/2014 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **3 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Košice I **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Košice I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **492,31 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 29. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na spravodlivý súdny proces a na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 19C/1/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 8 000 eur a náhrady trov konania. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 246/2022-15 z 28. apríla 2022 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ je žalovaným v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“), ktoré začalo na okresnom súde 2. januára 2014 doručením žaloby žalobkyne. Okresný súd nariadil prvé pojednávanie vo veci na 28. august 2015, toto pojednávanie bolo odročené z dôvodu podania návrhu na prikázanie veci inému súdu. Od 27. januára 2016 do 3. marca 2016 bol spis na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z dôvodu rozhodovania o návrhu žalobkyne. V ďalšom priebehu konania okresný súd nariadil sedem pojednávaní, ktoré boli odročené prevažne z dôvodov na strane žalobkyne. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 18. októbra 2017. Okresný súd uznesením z 30. októbra 2017 nariadil znalecké dokazovanie, znalecký posudok bol predložený 5. apríla 2018. Ďalšie pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 12. septembra 2018, bolo odročené pre účely vypočutia znalca. Pojednávania nariadené na 17. a 31. október 2018 boli odročené na žiadosť žalobkyne, pojednávanie nariadené na 14. november 2018 z dôvodu žalobkyňou vznesenej námietky zaujatosti. V období od 19. novembra 2018 do 8. januára 2019 sa spis nachádzal na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z dôvodu rozhodovania o námietke zaujatosti. Pojednávanie nariadené na 27. február 2019 bolo odročené z dôvodu žalobkyňou podaného dovolania proti rozhodnutiu krajského súdu. V období od 17. mája 2019 do 9. septembra 2019 sa spis nachádzal na najvyššom súde. Na pojednávaní 30. októbra 2019 žalobkyňa opätovne podala námietku zaujatosti, v ktorej namietla aj členov senátu krajského súdu rozhodujúceho o námietke. Spis sa z tohto dôvodu nachádzal v období od 6. novembra 2019 do 17. januára 2020 na krajskom súde a najvyššom súde. Po pojednávaní konanom 26. februára 2020 žalobkyňa opäť vzniesla námietku zaujatosti, o ktorej krajský súd rozhodol 6. marca 2020. Pojednávanie nariadené na 24. apríl 2020 bolo zrušené z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie, pojednávanie nariadené na 12. jún 2020 z dôvodu

žalobkyňou podaného dovolania. V období od 23. júla 2020 do 2. decembra 2021 sa spis nachádzal na najvyššom súde. Uznesením z 24. februára 2022 súd nariadil doplnenie v konaní podaného znaleckého posudku, ktorý bol súdu doručený 30. mája 2022.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Vo veci bolo dosiaľ nariadených viac ako 15 pojednávaní, z ktorých sa uskutočnili len tri. Okresný súd dvakrát zrušil pojednávanie z dôvodu podania dovolania žalobkyňou proti uzneseniam odvolacieho súdu o námietkach zaujatosti, ktoré vzniesla žalobkyňa proti zákonnej sudkyňi. Proti predmetným uzneseniam nebolo podanie dovolania prípustné. Žalobkyňa bez relevantného dôvodu tiež žiadala prikázať vec na konanie a rozhodovanie Okresnému súdu Bratislava I. Svoju neúčast' na pojednávaniach ospravedlnila viac ako desaťkrát, doteraz sa dostavila len na tri pojednávania. Za viac ako osem rokov trvania sporu sa vec meritórne neprejednávala, všeobecné súdy sa dosiaľ zaoberali len nedôvodnými a účelovými podaniami žalobkyne, ktorých jediným zrejším účelom bolo marenie konania.

4. Sťažovateľ zastáva názor, že spor o vyporiadanie BSM patrí do bežnej sporovej agendy všeobecných súdov. Napadnuté konanie sa nevyznačuje skutkovou ani právnou zložitou a sám sťažovateľ svojím konaním neovplyvnil postup okresného súdu v spore. Naopak, porušenie práv sťažovateľa je spôsobené výlučne nesústredeným a neefektívnym postupom okresného súdu.

5. Sťažovateľ poukázal na to, že okresný súd sa viac ako osem rokov od začatia konania nezaoberal meritom veci, nezačal ani len vykonávať dokazovanie, čo možno považovať za nečinnosť, resp. neefektívny postup dosahujúci intenzitu, ktorá hraničí s porušením zákazu *denegationis iustitiae*. Žalobkyňa, ktorá konanie iniciovala, účelovo bránila riadnemu prerokovaniu veci. V každom jej podaní absentovali relevantné dôvody. Podania boli zrejším zneužitím práva, čím boli priamo poškodené práva sťažovateľa. Aj napriek uvedenému okresný súd vo veci nekonal. Mal k dispozícii poriadkové opatrenie, ktoré mohol voči žalobkyňi využiť, no napriek jej zjavnému účelovému konaniu ho nevyužil. Namiesto toho akceptoval ničím nepodložené, irelevantné konanie žalobkyne, ktoré jej vytkol aj krajský súd.

6. Podľa sťažovateľa už samotná dĺžka napadnutého konania, v ktorom sa nezačalo vykonávanie dokazovania a nebolo v merite rozhodnuté ani na prvej inštancii, sama osebe znamená prietahy v konaní a porušenie ním označených práv. Preto považuje za opodstatnené, aby mu bolo priznané aj finančné zadost'učinenie, ktorého výšku odôvodňuje permanentným stavom právnej neistoty vo vzťahu k právnemu režimu majetku nadobudnutému do BSM, ktorý je predmetom vyporiadania a pocitom nedôvery k postupu okresného súdu v napadnutom konaní.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľa

IV.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. Podľa okresného súdu spor po skutkovej ani právnej stránke nevykazuje znaky mimoriadnej zložitosti. Sťažovateľovi možno vytknúť, že z dôvodov na jeho strane musel okresný súd dve pojednávania odročiť bez prejednaní vecí. Najväčším problémom v predmetnom konaní je správanie žalobkyne. Súd osemkrát odročil pojednávanie na žiadosť žalobkyne alebo jej zástupcu. Žalobkyňa v priebehu konania podala dvakrát návrh na prikázanie veci inému súdu, ktorému najvyšší súd nevyhovel. Žalobkyňa trikrát podala námietku zaujatosti, pričom nadriadený súd trikrát rozhodol, že namietaná sudkyňa nie je vylúčená z rozhodovania predmetnej veci. Žalobkyňa namietala aj celý senát krajského súdu, ktorý rozhodoval o námietke zaujatosti. Proti rozhodnutiam krajského súdu o námietkach zaujatosti žalobkyňa podala dvakrát dovolanie. Dovolací súd zakaždým dovolacie konanie zastavil. Okresný súd raz uložil žalobkyni pre neprítomnosť na pojednávaní poriadkovú pokutu 200 eur, dvakrát žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania nevyhovel. Žalobkyňa neposkytla potrebnú súčinnosť ani pri znaleckom dokazovaní, neprístupnila nehnuteľnosť na obhliadku znalcovi. Okresný súd vo veci konal plynulo, až na obdobie od 17. júna 2014 (doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe) do 28. augusta 2015, do prvého termínu pojednávania. Všetky procesné úkony súdu boli realizované v súlade s požiadavkou rýchlosti a hospodárnosti. Okresnému súdu možno vytknúť dlhodobé tolerovanie obštrukcií žalobkyne.

IV.2. Replika sťažovateľa:

8. Podľa sťažovateľa zo stanoviska okresného súdu aj zo súdneho spisu je zrejmé, že správanie žalobkyne v predmetnom konaní je dlhodobo na ťarchu jeho ústavných práv, je však povinnosťou konajúceho súdu, aby sa vysporiadal s takýmto správaním. Okresný súd vo svojom stanovisku neuviedol žiadnu skutočnosť, z ktorej by plynulo, že k porušovaniu ústavných práv sťažovateľa tak, ako ich namietal v ústavnej sťažnosti, nedošlo, resp. nedochádza. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ považuje sťažnosť za dôvodnú a navrhuje, aby ústavný súd rozhodol v zmysle jej petitu.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prierahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej

judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

12. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konania tohto typu tvoria bežnú súčasť sporovej agendy na všeobecných súdoch, preto vec nemožno posúdiť ako právne zložitú. Na zložitosť veci nepoukázal ani okresný súd. Dĺžka napadnutého konania preto nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokovávanej veci.

13. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom. K tvrdeniu okresného súdu, že z dôvodov na strane sťažovateľa musel dve pojednávania odročiť bez prejednanja veci, ústavný súd uvádza, že aj keď sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 28. august 2015, toto pojednávanie bolo odročené z dôvodu podania návrhu žalobkyňou na prikázanie veci inému súdu (č. l. 59). V druhom prípade bolo pojednávanie nariadené na 25. august 2017 odročené na žiadosť sťažovateľa z dôvodu zahraničnej dovolenky, čo však v kontexte osem rokov trvajúceho konania nemožno považovať za okolnosť, ktorá významne ovplyvnila dĺžku napadnutého konania.

14. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov a uvádza, že celková dĺžka napadnutého konania v trvaní viac ako 8 rokov je sama osebe neprimeraná.

15. Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu jeho nečinnosť, ale aj neefektívnu a nesústredenú činnosť, ktoré tiež môžu zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

16. Okresný súd bol v predmetnej veci nečinný bez existencie zákonnej prekážky v období od 17. júna 2014, keď sa sťažovateľ vyjadril k žalobe, do nariadenia prvého termínu pojednávania

28. augusta 2015 (viac ako 14 mesiacov), ktoré bolo napokon odročené z dôvodu žalobkyňou podaného návrhu na prikázanie veci inému súdu. Priebeh napadnutého konania a jeho dĺžka bola ovplyvnená najmä procesnými návrhmi žalobkyne, ktoré podávala opakovane (návrhy na prikázanie veci, námietky zaujatosti) a aj rozhodnutia o týchto návrhoch napádala opravnými prostriedkami. Treba však uviesť, že o týchto návrhoch okresný súd konal a rozhodoval plynulo a bez prietáhov. Z dôvodu rozhodovania o týchto návrhoch a opravných prostriedkoch sa spis opakovane nachádzal na krajskom súde či najvyššom súde, čo nemožno pričítať na ťarchu okresného súdu. Dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prietáhov v prípade, keď súd o týchto procesných návrhoch konal a rozhodoval bez zbytočných prietáhov (napr. II. ÚS 41/00). Na druhej strane treba okresnému súdu vytknúť najmä dlhodobé tolerovanie obštrukcií zo strany žalobkyne, najmä v súvislosti s jej opakovanými žiadosťami a žiadosťami jej právneho zástupcu o odročenie nariadených pojednávaní, čo napokon priznal aj samotný okresný súd. Skutočnosť, že okresný súd pristúpil k uloženiu poriadkovej pokuty žalobkyňi za neúčast' na pojednávaní len raz a z desiatich žiadiostí o odročenie pojednávania nevyhovel len dvom, je dôkazom neefektívnej činnosti okresného súdu. Vrátenie spisu najvyšším súdom 28. augusta 2020 z dôvodu jeho predčasného predloženia (vyjadrenie žalovaného nebolo doručené dovolateľovi) svedčí o nesústredenej činnosti okresného súdu.

17. Na druhej strane sa nemožno stotožniť s kritikou sťažovateľa, že okresný súd sa viac ako osem rokov od začatia konania nezaoberal meritom veci a nezačal ani len vykonávať dokazovanie. Z prehľadu úkonov súdu vyplývajúceho z obsahu spisu je zrejmé, že vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie na stanovenie hodnoty bytu a rozostavaného rodinného domu patriaceho do BSM, v konaní bol vypočutý znalec, ktorý predložil znalecký posudok a na pojednávaní konanom 26. februára 2020 okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Na základe návrhu sťažovateľa uznesením z 24. februára 2022 nariadil doplniť znalecké dokazovanie predložením aktualizovaného znaleckého posudku (z roku 2018) tak, aby hodnota nehnuteľností reflektovala súčasne platné trhové ceny. Doplnený znalecký posudok bol súdu predložený 30. mája 2022.

18. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd kvalifikoval nečinnosť okresného súdu v zistenom období, ako aj jeho neefektívnu a nesústredenú činnosť ako zbytočné prietahy, a preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

19. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd uvádza, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru. Z uvedeného dôvodu

preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (obdobne napr. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07, III. ÚS 24/2010).

20. V systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť, plynulosť a efektívnosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (napr. IV. ÚS 242/07). Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu súvisiaceho spisu okresného súdu konštatuje, že v danom prípade nedostatky v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré je v štádiu ukončenia dokazovania, nedosahujú takú intenzitu, že by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti, a teda aj o vyslovení porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny či práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto ústavnej sťažnosti v tejto jej časti nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

21. Skutočnosť, že v napadnutom konaní nedošlo k rozhodnutiu o predmete konania, viedla ústavný súd k rozhodnutiu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy, ktorým prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ dlhodobo nachádza (bod 2 výroku tohto nálezu).

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 8 000 eur, ktorého výšku odôvodňuje trvajúcim stavom právnej neistoty a pocitom nedôvery k postupu okresného súdu v napadnutom konaní.

24. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

S poukazom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania bez meritórneho rozhodnutia a na konštatovanú nečinnosť okresného súdu v zistenom období, ako aj jeho neefektívnu a nesústredenú činnosť, ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd nevyhovel časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

25. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 492,31 eur (bod 3 výroku nálezu) vrátane dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom tejto dane.

26. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu). Náhradu za tretí úkon právnej služby – repliku sťažovateľa z 29. marca 2022, ústavný súd nepriznal, pretože obsah uvedeného podania nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci a navyše sťažovateľ náhradu za tento úkon ani nepožadoval.

27. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2022

Peter Straka
predseda senátu